

покланяшъ, молишъ или снижавашъ за него, презирамъ та като псе отъ улицата. Знай че Цезарь не онеправдава, ни то безъ причина са убѣждава.

Метела. Нѣма ли гласъ по достоенъ отъ моя, да звѣнти по сладко на ушитѣ на великий Цезаря за освобождението на заточения ми братъ?

Брутъ. Цѣлувамъ ти ржка, но не съ лѣскателство, Цезаре желающъ безъ забава освобождението на Публий Цимбра.

Цезарь. Що, Бруте!

Кассий. Прости, Цезаре, Цезаре прости. До краката ти Кассий са покланіѣ да проси освобождението на Публий Цимбра.

Цезарь. Лесно бихъ са трогнѣлъ, ако бѣхъ като вази. Ако можахъ да са моліѣ за да трогвамъ, лесно молбитѣ бихъ трогнѣли и мине; но азъ съмъ постоянь като сѣверната звѣзда, която нѣма подобната си въ това качество въ цѣлата твърдь. Небесата сж окрасени съ безбройни свѣтила; тѣ сж се огнь и сѣка свѣти; по има само една въ тѣхъ, която са държи на мѣстото си. Тѣй и съ свѣта: той е плень съ хора, а хората сж отъ мѣсо и кръвъ и иматъ разумъ, но въ това число азъ знамъ само единъ, който не престѣпно са държи на достолѣпието си, непоколебимъ отъ убѣждавания, и че този единъ съмъ азъ, нека го покажѣ и въ този случай, — именно въ това, че постоянь бѣхъ Цимбръ да са заточи, и постоянь съмъ да го държѣ заточень.

Цина. О, Цезаре, —

Цезарь. Настрана! Искашъ да повдигнешъ Олимпъ ли?

Деций. Великий Цезаре, —

Цезарь. Неколѣнничи ли Брутъ напраздно?

Каска. Говорете вий ржцѣ за мене!

(КАСКА промушва ЦЕЗАРЯ отъ задъ въ шията. ЦЕЗАРЬ го улавя за ржката. Тогазъ са спущатъ и другитѣ съзаклятници и го промушватъ, а най послѣ и БРУТЪ).